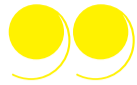

خلق فضایی صمیمی و باور پذیر در جغرافیایی منحصر به فرد در کنار چهره پردازی های ویژه که بدون شک حاصل نگاه دقیق و تسلط کارگردان و عوامل سازنده است- «سوران» را دیدنی تر کرده است

نگاهی به سریال جدید و هفتگی شبکه یک سیما؛

«سوران» نام دیگر قهرمان و راوی مقاومت کردستان است

پیمان شریانی
روایتگر

سریال «سوران» تازه ترین محصول مرکز سریال سازمان سینمایی سوره حوزه هنری، که به کارگردانی سروش محمدزاده، نویسنده عباس ریاحی و تهیه کنندگی مجتبی فرآورده به عنوان اولین اثر اقتباسی از آثار ارزشمند کیانوش گلزار راغب به نام «عصرهای کریسکان» در تهران و یاسوج تولید شده و قصه حب به وطن است، چهارشنبه ها و پنجشنبه های هر هفته و بازپخش آن شامگاه جمعه روی آنتن شبکه یک سیما می رود و به گفته سازندگان، پخش آن تا اوایل مردادماه ادامه دارد.

پیشنهاد به سمت من آمد، به دلیل علاقه مندی به این مقطع از تاریخ ایران، بلافاصله قبول کردم؛ چون قصه برایم جذاب بود و در جغرافیایی می گذشت که تا حدودی برای من ناشناخته بود و چالش جذابی برایم بود که آن را انجام دهم. «سوران» برداشتی آزاد از کتاب «عصرهای کریسکان» است که برای ساخت آن مقطعی را انتخاب کردیم که قابل بازگویی و محدود باشد و شرایط تولید آن فراهم باشد.

انتخاب چهره های جدید برای ساخت «سوران» کار را برای شما سخت نکرد؟
هر کاری سختی خودش را دارد؛ از همان ابتدا تصمیم گرفتیم از افرادی استفاده کنیم که بازیگرند اما چهره هایشان برای مردم آشنا نیست و کمتر شناخته شده اند؛ یا اگر برای مخاطبان شناخته شده هستند، از طریق گریم و چهره پردازی آشنایی را از آنها گرفتیم، مثل مریم کاظمی، توماس دانش بهزادی و علیرضا

این سریال تلویزیونی روایتی از سرگذشت مجاهد امیر سعیدزاده معروف به سعید سردشتی مبارز کرد و از رزمندگان جنگ ایران و عراق و تنها زندانی نجات یافته از زندان هولناک کریسکان است که در این سریال، سوران (با بازی مهدی نصرتی که برای نخستین بار تصویر او به مخاطب عام نشان داده می شود) نام دارد و بخش هایی از زندگی او در انتهای کردستان در سال های اول انقلاب و پس از جنگ در ایام دفاع مقدس به تصویر کشیده شده است تا مخاطب را با سوره واقعی جدیدی مواجه و آشنا کند و روح و مظلومیتی که به واسطه حضور گروهک ها بر مردم این منطقه گذشته است، به نمایش بگذارد؛ آنچه که پیش از این به دلیل حساسیت های احتمالی ظهور و بروز نیافته بود.

«سوران» قصه ای در دهه پنجاه را مقابل چشمان مخاطب در قالب تلویزیون آورده و روایتگر جوانمردی، سرسختی و شجاعت و صف نشدنی کردها در دوره زمانی است؛ «سوران» اولین سریالی است که به آنچه بر سر مردم به واسطه جنایات حزب کومله (سازمان کردستان حزب کمونیست ایران) در دیار کردستان و مناطق مرز نشین در یک مقطع تاریخی مشخص وارد شده است، می پردازد و اولین اثر درباره تحولات حزب کومله در کردستان و ادای دین به جغرافیای مظلوم آن خطه است که همین امر این سریال خوش ساخت را به نقطه عطفی در رسانه ملی تبدیل کرده است و می تواند فتح بابی برای ورود سایر فیلمسازان به موضوعاتی مشابه باشد.

«سوران» قصه ای در دهه پنجاه را مقابل چشمان مخاطب در قالب تلویزیون آورده و روایتگر جوانمردی، سرسختی و شجاعت و صف نشدنی کردها در دوره زمانی است؛ «سوران» اولین سریالی است که به آنچه بر سر مردم به واسطه جنایات حزب کومله (سازمان کردستان حزب کمونیست ایران) در دیار کردستان و مناطق مرز نشین در یک مقطع تاریخی مشخص وارد شده است، می پردازد و اولین اثر درباره تحولات حزب کومله در کردستان و ادای دین به جغرافیای مظلوم آن خطه است

خلق فضایی صمیمی و باور پذیر در جغرافیایی منحصر به فرد در کنار چهره پردازی های ویژه، دکور و طراحی لباس خاص متناسب و منطبق با آن بخش از تاریخ - که بدون شک حاصل نگاه دقیق و تسلط کارگردان و عوامل سازنده است- «سوران» را دیدنی تر کرده است تا مخاطب به تماشای آنچه بر مردمان کردستان در اواخر دهه پنجاه گذشته است بنشیند و قصه مظلومیت مردمان کردستان را تماشا کند؛ در خلاصه این سریال آمده است: «همین الانم باورم نمیشه، همش میگم نکنه به خوابه شیرین باشه که هر لحظه ممکنه از من بپرم؟! خواب نیست، همه چی عین واقعیته. من و تو و بچه هامون.» بهره گیری از چهره هایی که شاید کمتر در تلویزیون دیده شده اند و هنرنمایی چهره هایی که در این سریال با نقش هایی متفاوت از آنچه تاکنون از آنها سراغ داشته ایم، ظاهر شده اند و بخصوص استفاده از عوامل و بازیگرانی که اصالتا کرد بوده یا به لهجه کردی مسلط هستند، از مهم ترین امتیازات، نقاط قوت و محسنات این سریال تاریخی به حساب می آید و به جرات می توان گفت همین موضوع در کنار سایر ویژگی های مذکور مثل استفاده درست از لهجه کردی توسط بازیگران غیرکرد، «سوران» را به یک سریال دست اول، دلنشین و مثال زدنی تبدیل کرده است که بیننده را با آن همراه و به چند دهه قبل می برد. اکنون که راوی مقاومت کردستان، قهرمان گمنامی که با تحمل مصیبت ها و مشقت های فراوان جانفش را کف دستش گذاشت و فدای حفظ سرزمین ایران کرد و به میدان نبرد حق علیه باطل رفت، اما حاضر نشد مردم و میهنش را بفروشد و سرباز استعمار و استکبار شود، در سال ۱۴۰۰ بر اثر عوارض سخت جان بازی در سن ۶۰ سالگی به شهادت رسیده است و در بین ما نیست، به تماشای مسیر قهرمانی اش در جدیدترین اثر سروش محمدزاده نشستیم و فرصتی یافتیم در گفت و گویی بخشی از آنچه پیرامون «سوران» رخ داده است، را با شما در میان بگذاریم.

علت استقبال شما از ساخت اثری با مضمون تاریخ معاصر ایران در ژانر درام چه بود؟

برای ساخت و اجرای هر اثری، معمولاً پیشنهاداتی مطرح می شود که ما را ترغیب می کند برای تولید اقدام کنیم؛ ممکن است در یک برهه ای از زمان دو یا سه پیشنهاد ارائه شود که بطور طبیعی اثری که جذاب تر باشد و بدانم مخاطب پسند است، انتخاب می کنم. من پیش از این کار معمایی پلیسی انجام داده بودم و تعدادی اثر ملودرام و درام خانوادگی اجتماعی ساخته ام اما در حوزه تاریخ معاصر کار نکرده بودم؛ وقتی

نمایش فعالیت احزاب در «سوران» وجه تمایز این اثر با سریال های مختلف از دوران تاریخ معاصر بوده است؛ لطفاً در این باره توضیح دهید.

من به این مقطع از تاریخ معاصر علاقه مند و دوست داشتم به آن ورود کنم؛ اول در مورد آن تحقیق کردم و در مرحله پژوهش به اهداف، نحوه فعالیت و نقش آنها در بحران هایی که ایجاد شده است دست یافتم و براریم اثبات شد؛ ضمن اینکه اصولاً من براساس قصه به کارها نگاه می کنم، قصه ما می طلبد فعالیت های احزاب را در آن برهه از زمان نمایش دهیم؛ کما اینکه این فعالیت ها خیلی فراتر از آن چیزی است که ما در سریال نشان دادیم و واقعیت گسترده تر و متنوع تر بوده است؛ ما در سریال «سوران» که یک کاراکتر را دنبال می کنیم و زمانش محدود است و نمی توان طی آن به همه مسائل پرداخت و به نمایش گذاشت، صرفاً در محدوده کاراکتر ورود کردیم و اگر می خواستیم بیشتر از آن برویم، از قصه اصلی فاصله می گرفتیم، و گرنه موضوع گسترده تر از آن چیزی بوده که نمایش دادیم؛ امیدوارم قصه های دیگری پیش بیاید که همکارانم بتوانند آن را بیشتر نمایش دهند.

بازخورد سریال و اقبال مخاطبان را چگونه دیدید؟

سریال «سوران» در فضای مجازی و حقیقی در مورد آن چه می گویند؟
افرادی که سریال را دیده اند و با ما در مورد آن صحبت کرده اند، چه در حوزه رسانه ای و چه در میان مخاطبان عام و مجازی که در گستره چند هزار نفری با ما ارتباط دارند و صفحات ما را دنبال می کنند و چه اطرافیان، دوستان و همکاران، همگی لطف داشتند و اظهار کرده اند که کار خوبی از آب درآمده است؛ اما واقعیت این است که تلویزیون در حال حاضر دچار کمبود مخاطب شده است و نمی شود نظرسنجی گسترده ای در میان مخاطبان و تلویزیون انجام داد، طبیعی است که وقتی تلویزیون از دوران اوج خود فاصله گرفته است و مخاطب زیادی ندارد، باید در محدوده همین مخاطب ها نظرات را بررسی کرد که از این میان، همگان راضی بودند و کلیات را پسندیده اند؛ فقط نقطه نظرانی در مورد جزئیات کار وجود داشته است.

آیا قصه «سوران» انگیزه ای برای تولید آثاری مشابه را ایجاد کرده است؟

ممکن است در همین مقطع تاریخی پیشنهادی مطرح شود که قصه اش مرا جذب کند؛ برای پذیرش یک اثر، در مرحله اول قصه و شخصیت و آنچه حول آن اتفاق افتاده مرا جذب می کند و براریم مهم است، از طرفی باید مطمئن باشم که مخاطب را هم درگیر می کند؛ بعد از آن فضا، محیط و دوره های تاریخی می تواند به جذابیت کار کمک کند؛ من در حال حاضر جغرافیای کردستان در آن مقطع تاریخی را اجرا کرده ام؛ شاید ژانری که تا به حال به سراغش نرفته ام و به سراغم نیامده است، دفاع مقدس و زائر جنگی است که دوست دارم چنین تجربه ای را هم داشته باشم. بستگی دارد چه قصه ای باشد و تا چه اندازه برایم جذاب باشد؛ کمندی و فانتزایی را خیلی دوست دارم و مورد علاقه من هستند که اگر به تناوب پیش آید، حتماً سراغ آنها می روم.

سخن آخر؟

از همکاران رسانه ای که از کار حمایت می کنند تشکر می کنم و امیدوارم مسیر هموار شود و آثار اقتباسی در تولیدات سریالی و تلویزیونی بیشتر شود؛ آثار اقتباسی منبع بسیار خوبی برای تولید سریال در تلویزیون و پلتفرم هاست.

«سوران» قصه ای در دهه پنجاه را مقابل چشمان مخاطب در قالب تلویزیون آورده و روایتگر جوانمردی، سرسختی و شجاعت و صف نشدنی کردها در دو برهه زمانی است؛ «سوران» اولین سریالی است که به آنچه بر سر مردم به واسطه جنایات حزب کومله (سازمان کردستان حزب کمونیست ایران) در دیار کردستان و مناطق مرز نشین در یک مقطع تاریخی مشخص وارد شده است، می پردازد